

HOMERISK MIDVINTER

En apolog – Torresin tilegnet

Torben From

Sneen

Som når i vinterens tid snefnuggene falder fra himlen tæt, når den rådsnilde Zeus er tilsinds, at sneen skal styrte ned over menneskenes børn, for at vise dem klart sine pile; blæsten han dysser i ro, og sneen han strør, til den skjuler bjergenes dansende top og højt fremstikkende pynter, kløverbevoksede sletter og mændenes frugtbare marker; over det grålige hav, over bugt, over strand den tillige drysser, men sluges af rullende sø, alt andet forresten hylles foroven i sne, når fra Zeus den styrter så vældig - -
(Homers Iliade, XII, v. Chr. Wilster)

Vinter det var, da fra Skive jeg started med bilen den røde:
Målet var Sandbjerg – et slot i det fjerne og sydlige Jylland,
hvor et par dage med flid man Homér skulle granske og tolke.
(...)

Sydover gik det, i snefald - dog svar genvordighed ventede:
Vejbanen skjultes af sne, der var lumskelig glat som af sæbe - -
Var det en guddom fra oldtid, der ønsked' at plage og drille?
Her måtte ændres taktik - jeg besluttede at skifte befordring:
Kursen blev sat imod Horsens – forsigtigt og langsomt kun gik det.
Her blev så bilen parkeret – jeg løste billet til et lyntog!
Mens med kyklopiske kræfter nu toget skød ned gennem Jylland,
nød jeg – bag vindu! – det prægtige syn af et vinterklædt landskab –
fandt min Homér, satte lunt mig til rette – begyndte at læse..

Således vandt jeg da frem, og ankom omsider til Sandbjerg
- hjerteligt modtagen straks af en fremmedsproglig professor!

Rejsen var endt indtil vid're – nu started' på Sandbjerg en åndsfærd:

Ret som når men'sker i flok sig begi'r på en langvarig rejse
- sindet er åbent for kendt som for ukendt, landet er mægtigt;
prægtige syn dukker frem undervejs, og man glædes i fællig;
gerne man hjælper hinanden på vandring, man deles om alting
- således lagde man ud på en færd, hvor man sammen begav sig
ind i Homérs univers: En poetisk verden af rigdom - -
myldrende fuld af personer med levende lidenskabs styrke –
tragiske handlingsforløb i en vældig episk forgrening –
heroers verden – med talrige træk fra menneskers hverdag –
styret af guder – naturens og sindets så virksomme kræfter –
alt båret oppe af digterens indsigt, hans humor og livsfryd - -

Sjælen i kursus – vor lærer og stedkendte leder på færd:

Græsk filolog fra Italien – kaldt Torresin og Giuseppe!

Viden og lærdom der her sig forbandt med humør og begejstring.

Metamorfosens mester det var han – den herligste troldmand:

Snart jo en barsk Diomedes, og derpå en klogsindet Nestor;

nu en ret snedig Odysseus, og så en kolériske Akilleus –

blikket formørket af vrede, hænderne presset mod milten,

harmslagen stærkt, så det sortner i sindet og smerter i kroppen - -

Ganske beklemte det blev man – så rungede latter i rummet..

(...)

Tiden stod stille, mens dagene svandt med flid og med gransken.

Så jo omsider kom dagen derpå – det kursus var endt nu.

Hjemfærden startede fint – i kupé med de dejligste kvinder,
samt også fagkonsulenten Ib Larsen – snakken gik livligt!
Mens med kyklopiske kræfter nu toget skød op gennem Jylland,
nød vi – bag vindu! – det prægtige syn af et vinterklædt landskab..

Da jeg i Horsens steg ud, fik et glimt jeg til sidst af et menske
hængende halvt i det fri, med smil og med vinkende hænder - -
Først Torresin, ja og sidst Torresin – jeg vinked' med varme!
(...)

Torben From, Skive Gymnasium – 1980 (2005)

Kære Torben From

(...)

Jeg har læst dine heksametervers med stor fornøjelse og beundring – Det homeriske
og inspirationen fra hverdagen står ikke i modsætning til hinanden, hvilket ville
resultere i parodi – Hellenistiske digtere (Kallimachos og Theokrit) har på lignende
måde blandet hverdag og Homer og kaldt genren epyllion –

Jeg synes du siger for gode ord om mig – Men faktisk ville jeg gerne være sådan som
du beskriver mig, og så har du ramt mine intentioner –

Jeg mindes også Sandbjerg-kurset med den største begejstring –

(...)

Hjertelig hilsen

Bepi Torresin

Århus 21/6 1980